

РЕШЕНИЕ

№ 1704

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **483** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 19. 08. 2012 г. по НАХД № 18646 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, 2 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 384 /2011 от 29. 07. 2011 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл. 123, ал. 2 от ЗАДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалните си представители, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът, не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Л. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че при извършена проверка на 15. 10. 2010 г., в стопанисвания от дружеството обект – магазин „Ф.“, находящ се в [населено място], [улица], са открити държани на склад бутилки алкохолни напитки – 15 броя, облепени с неистински бандероли.

Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка и опис на иззетите стоки, след което на 14. 03. 2011 г., е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството на същата дата.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени обяснения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 384 /2011 от 29. 07. 2011 г. от началника на Митница Столична.

При тази фактическа обстановка, възприета изцяло и от районния съд, настоящият състав споделя изцяло направените от първоинстанционния съд правни изводи, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение, в който има точно описание на броя и вида на бутилките, както и на неистинския бандерол. Констатациите в АУАН, са залегнали и в издаденото НП, като няма разминаване във посочената фактическа обстановка или възприетата правна квалификация.

Съдът счита за неоснователни направените в жалбата възражения, че са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в неспазване срока по чл. 34 от ЗАНН, за съставяне на АУАН. Тримесечния срок за съставяне на АУАН, следва да се брои не от датата на извършване на проверката, а от датата на която са събрани достатъчно доказателства за извършеното от лицето нарушение. Ако за установяване на елемент от фактическия състав на нарушението е необходимо изслушване на експертиза, то едва след обективиране на резултата от тази експертиза може да се направи извод за откриване на нарушителя на това нарушение, а не принципно на който и да е нарушител. Изслушването на експертизата в случая е било необходимо не само предвид необходимостта от специални знания. Видно от проведеното изследване е извършена съпоставка с оригинален образец на акцизен бандерол, което няма как да се извърши при самата проверка. Освен това е извършено наблюдение под просвет, както и макроскопско изследване, което изисква специална техника, умения и знания и едва след установяване чрез допустими доказателства неистинността на бандеролите, може да се приеме, че е установен извършителя на нарушението. В конкретния случай протокола за извършване на експертиза е изготвен на 21. 02. 2011 г., а АУАН е съставен на 14. 03. 2011 г., поради което е спазен както 3-месечния срок от откриване на нарушителя, така и едногодишния срок от извършване на нарушението.

В тази връзка, независимо, че с писмените бележки от процесуалния представител на жалбоподателя е представено копие от съдебно решение на АССГ, който приема обратното по аналогичен казус, това съдебно решение не е задължително за

настоящия състав и същия счита, че е спазен срока за съставяне на АУАН.

По отношение на качеството на лицето Л., като актосъставител и съвместяването му с качеството на лице от състава на експертизата, установила неистинността на бандеролите, действително е налице нарушение на чл. 51, ал. 1, б. „б” от ЗАНН, но това не опорочава факта, че експертизата е изготвена и подписана от две лица и неговото волеизявление е достатъчно да се приеме, че са налице неистински бандероли. Не съществува изискване експертизата да се изготви непременно от две лица и доколкото заключението е подписано и от друго лице, същата не следва да се счита за негодно доказателствено средство, предвид липсата на процесуално нарушение спрямо него. В същото време жалбоподателят не ангажира никакви доказателства, за истинността на същите тези бандероли, поради което правилно е установена тяхната неистинност.

Съдът принципно намира за основателни доводите в касационната жалба, че неправилно в оспореното решение се третира въпроса за вината и наличието на пряк умисъл, но доколкото е наложена имуществена санкция на юридическо лице, въпроса за вината не следва да се обсъжда, тъй като за юридическите лица е възприета т.нар. „безвиновна отговорност”.

Също така, макар и в издаденото наказателно постановление неправилно да е посочено името на юридическото лице нарушител - [фирма], а не вярното - [фирма], няма спор по отношение идентичността на тези юридически лица, предвид правилно посочения им ЕИК, с който юридическите лица се персонализират.

Касационната инстанция намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че дружеството жалбоподател не можело да носи отговорност за неистинския бандерол на бутилките, тъй като така му били доставени от неговите доставчици, като в подкрепа на тези твърдения се представят копия от фактури за закупуване на бутилки алкохол.

Субект на нарушението по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС, е всяко юридическо лице или ЕТ, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без бандерол, когато такъв е задължителен, или акцизни стоки, облепени с неистински или подправен бандерол или с бандерол с изтекъл срок на валидност, а не само на неговите доставчици.

Съдът счита за неоснователни и изложените доводи, за наличието на маловажен случай, тъй като броя на бутилките макар и да е малък (15) в случая, както беше посочено по-горе се касае за безвиновна отговорност на юридическото лице, което освен това по определение е търговец и съответно следва да полага грижата на добрия търговец, т.е. да полага засилен контрол за редовността на стоките, които се предлагат на потребителите.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 19. 08. 2012 г. по НАХД № 18646 / 2011 г. на
Софийски районен съд – Наказателно отделение - 2 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.